«Ey Ebu Zer! Görüyorum ki sen zayıfsın. O (yönetim sorumluluğu) ise, bir emanettir. O, onu hakkıyla alan ve o hususta üzerinde olanı yerine getiren kimse dışında, kıyamet günü utanç ve pişmanlıktır.»

Ebû Zer -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o, şöyle demiştir: “Ey Allah'ın Rasûlü! Beni memur tayin etmez misin?" dedim. Bu sözüm üzerine, elini omzuma vurdu ve sonra da: «Ey Ebu Zer, görüyorum ki sen zayıfsın. O (yönetim sorumluluğu) ise, bir emanettir. O, onu (yönetimi) hakkıyla alan ve o hususta üzerinde olanı yerine getiren kimse dışında, kıyamet günü utanç ve pişmanlıktır.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Ebû Zer -radıyallahu anh- Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yöneticilik ve yönetici olarak görevlendirilmesi hususunda kendisine özel nasihat ettiğini haber vermiştir. Bunun sebebi Ebû Zer -radıyallahu anh-'ın kendisini memur tayin etmesini istemesidir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona, «Görüyorum ki sen zayıfsın.» Bu söz ağır bir sözdür. Ancak emanet, insanın üzerinde olduğu vasfı açıkça söylemeyi gerektirir. Şayet güçlü ise güçlüdür. Zayıf ise zayıftır. Bu da yöneticilikte kişinin güçlü ve güvenilir olmasının gerekliliğinin şart olduğunun delilidir. Çünkü Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-; «O (yani yönetim sorumluluğu) ise, bir emanettir» demiştir. Bir kimse güçlü ve emin ise bu sıfatlarla emir ya da vali olmayı hak eder. Eğer güçlü ama güvenilir değilse veya güvenilir ama güçlü değilse veyahut da zayıf ve güvenilir değilse, bu üç kısım sahiplerinin emir olması doğru değildir. Bizler güçlü olanı emir tayin ederiz. Çünkü bu insanlar için daha hayırlıdır. İnsanlar idareye ve güce ihtiyaç duyarlar. Şayet güç olmaz özellikle de dindarlık zayıf olursa işler zayi olur. O yüzden bu hadis yöneticilikten kaçınılmasını gerekli kılan büyük bir aslı içerir. Özellikle yöneticiliğin getirdiği vazifeleri yapmaya güç yetiremeyecek zayıflıkta olan kimse için. Hadiste geçen utanç ve pişmanlık kısmına gelince «Kıyamet günü utanç ve pişmanlıktır.» sözü ile zikredilmiştir. Bu durum yöneticiliğe ehil olmayan kimsenin ya da ehli olup adaletli bir şekilde hükmetmeyen kimse hakkında söylenmiştir. Allah Teâlâ, o kimseyi kıyamet gününde rüsva eder, ayıbını ortaya çıkarır ve o kimse ihmal ettiklerinden dolayı pişman olur. Ancak kim yöneticiliğe hak sahibi ve adaletle hükmeden kimse ise bu tehdit onu içermez. Bundan dolayı Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu istisna edip şöyle buyurmuştur: «Ancak kim hakkı ile yöneticiliği alırsa ve görevini en iyi şekilde eda ederse bu müstesnadır.» Kim hak ettiği için bu görevi alırsa sahih hadislerde bunun faziletinin büyüklüğü açıklanmıştır. Bir hadiste: «Başka bir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde Allah Teâlâ, yedi insanı, arşının gölgesinde barındıracaktır. Adil devlet başkanı...» ve başka bir hadiste: «Şüphesiz ki adaletli olanlar, Allah Teâlâ nezdinde nurdan minberler üzerinde olacaklardır.» diye buyrulmuştur. Konuyla alakalı başka hadislerde bulunmaktadır.